

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21838/2022
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Весковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Баћац, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3994/19 од 05.05.2022. године, у седници одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3994/19 од 05.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3994/19 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3860/18 од 30.10.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на основу дуга због стицања без основа исплати укупан износ од 882.122,93 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне новчане износе од доспелости до исплате (став први изреке). Обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове поступка у укупном износу од 117.375,00 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3994/19 од 05.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 3860/18 од 30.10.2018. године (став први изреке). Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је одговорио на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужена да му исплати накнаду за коришћење његовог сувласничког дела на стану, а који је она користила у периоду од 01.07.2012. године до 16.10.2013. године по уговору о доживотном издржавању, као савестан држалац.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивао о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији. Достављене одлуке не указују на то да се ради о истој или битно сличној чињенично – правној ситуацији. Питања оцене савесности су чињенична питања. Примена овог института предвиђена је искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије разматрање се предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.04.2015. године. Вредност предмета спора, побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 882.122,93 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро = 120,0239 динара), ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**